

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Naša vsak četrtak in velja s poštno vred in v Mariboru s poštnim na dom za leto 1 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske države 6 K. Kdor hoče sam ponj, plaša na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Udje "Katal. Makovnega društva" dobivajo list brez posebne naročnine. — Resamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Vseprejema naročnine, inserate in reklamacije, cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije, cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5. — Inserate se plačuje od enostopne petitvrske za enkrat 15 vin, za dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do sreče jutraj. — Ne zaprite reklamacije s poštno prosti.

Današnja številka obsega 12 strani.

Ljudstvo in orožniki.

Sodišča in okrajna glavarstva se rada poslužujejo orožnikov za poizvedbe, večkrat iz potrebe, večkrat iz komodnosti, večkrat pa tudi iz perodnosti. Orožniki sami izvršujejo nalogo sodišča in okrajnih glavarstev bolj ali manj spretno. Toda iz lastne volje poizvedujejo in preiskujejo orožniki, včasih utemeljeno, včasih tudi neutemeljeno.

Naše ljudstvo misli, da je po postavi vezano, dajati orožnikom odgovor in pojasnila. Toda nobene postave ni, ki bi državljanu k temu silila. Pravice seveda nima nihče, orožnika žaliti, če pride k njemu, in ako to stori, zakrivi razžaljenje uradne osebe, kar je posebno strogo kaznjivo. A tudi dolžnosti nima nihče, da bi orožniku odgovarjal, in to si je treba zapomniti za slučaje, kadar postanejo pri svojih poizvedbah in preiskavah neutemeljeno sitni.

So dobri orožniki, a so tudi slabe izjeme. Radi izjem je še vedno orožniški stan vse časti vreden, a ljudstvo ima pravico zahtevati, da se tekom časa izjeme na najnižje število znižajo, oziroma, da se neutemeljeno sitni orožniki kaznujejo in odstranijo. V takih slučajih pa je edina pot, katero lahko ljudstvu, ki trpi pod kakim orožnikom, svetujemo, pot do poslancev. Dejstva se naj resnično in natanko naznanijo poslancu, da stori v zadevi nadaljne korake. Vsaka druga pot je nevarna.

Zelo poučna je bila v tem oziru razprava glede razmerja med ljudstvom in orožništvom v kranjskem deželnem zboru dne 13. februarja, iz katere navedemo nekatere vzgleds. Poslanec Hladnik je navedel:

V Trebeljnem sta prišla k občinskim volitvam dva nedoletna kolesarja iz Mokronoga in sta delala nemir. Ko so pa ljudje zahtevali, da se odstranita, je orožnik, dasi pravi par. 93. orožniškega navodila, da se morajo glavni povzročitelji nemirov odstraniti, vzel ta dva nemirneža pod svoje varstvo, in dva naša, ki sta odstranitev zahtevala, sta bila zaprta, eden pa je plačal veliko globo. (Ogorčenje.) — V Krškem je orožnik moža, ki je orožnika opozoril, da se v isti hiši, kjer so se vršile volitve, nahaja agitacijski prostor liberalne stranke, grdo nahlulil, in potem moža ni pustil k okrajnemu glavarju, da bi se pri njem pritožil.

Najodločneje pa je treba povzdigniti svoj glas proti temu, da imajo orožniki tako velik, upliv glede gostilniških koncesij. (Res je!) Naj reče občinski odbor, kar hoče, tisti dobi gostilno, za katerega se izreče orožnik! (Veliko pritrdjevanje.) V Veliki dolini pristaš S. L. S. gostilne ni dobil, ker so orožniki prijatelji liberalnega gostilničarja. Na Čatežu pa, kjer je bilo že pet gostiln, jo je še šesti dobil, ker je liberallec. (Povše: To je postopanje!)

Glavarstva o vseh stvareh poizvedujejo le potom orožništva. Če prosijo kje ljudje za vodovod, vprašajo orožnike, če je potreben (Veselosť), ravno tako, koliko škoda je kje povzročil požar in, kar je treba najodločneje grajati, orožnikom se poverja naloga, da poročajo, je li v kakem kraju res beda ali ne. (Povše: Nečuvstvo!) Tako je šel nek stražmojster od hiše do hiše in takole poizvedoval o bedi: "No, kje je pa kak človek, ki bo lakote umrl?" V St. Lovrencu so se pritožili nekateri nagajivci, da odpadki iz mlekarne onesnažujejo vodo. Prišel je mlekarški nadzornik iz Ljubljane, prišel je strokovnjak z Dunaja, prišel je strokovnjak iz Grada, vsi so izjavili, da se voda ne onesnažuje. No, in liberalci so se pritožili na okrajno glavarstvo, in zdaj je poslalo okrajno glavarstvo orožnike, to zadevo preiskavat. (Veselosť.)

Poslanec dr. Pegan je pripovedoval te-le zanimive slučaje: V St. Vidu na Vipavskem imamo vzglednega župana, ki posebno pazi na dobro stanje cest. Orožništvo je tega župana neprestano ovajalo, da ne skrbi za ceste in da so v njegovi občini ceste v najslabšem stanju. Ker ni bilo konca teh ovadb, sem se osebno peljal v St. Vid in sem se prepričal, da so ceste ondi v najlepšem stanju. (Čujte!) Ovadbe zoper župana so bile tedaj le zlobnosti. Ovajal ga je tisti stražmojster iz Vipave, ki je nekega našega moža, ki je imel kot lovski rezervist pero na čepici, nahlulil: Pero doli!, ker ni vedel, da imajo alpini pero na ka-

pi. (Veselosť.) Omenjati moram tudi, kako nezaslišano predrzno se nekateri orožniki vedejo proti duhovnikom. V Boštanju je orožnik kaplana, ki je hotel govoriti z okrajnim glavarjem, surovo nahlulil in ga zapodil ter potem prišel v župnišče stavit kaplana na odgovor, ker je kaplan zapisal priče tega dogodka, in ko je kaplan ljudi opozoril, naj gredo na pošto po "Domoljuba", ga je hotel naznaniti zaradi kolportaje! (Ogorčenje.) — Naj povem le še en slučaj iz D. M. v Polju! Tam je pristaš S. L. S. prošil za gostilniško koncesijo. Občinski odbor se je izrekel za, orožniki proti, obveljalo je mnenje orožnikov. Naš pristaš je vložil pritožbo na vlado. In med tem, ko je pritožba še visela, je prošil nek liberallec za koncesijo blizu istega kraja. Občinski odbor je rekel ne, orožniki so rekli da, in res, dotičnik je dobil koncesijo! (Veliko ogorčenje.) Jaz sem šel nato k deželni vladi in tam sem spričo tako kričevega dejstva dosegel, da je dobil tudi naš pristaš koncesijo.

Politični ogled.

— **Državni zbor** bo sklican, kakor poročajo listi, za dne 5. marca in bo zboroval do 29. marca. Na dnevnem redu prve seje bo poročilo draginjskega odseka in prvo čitanje brambne postave.

— **Nadvojvoda Rajner** je obhajal dne 21. februarja svojo demantno poroko, katere se je udeležil cesarski dvor in odlični avstrijski dostojanstveniki. Gosposka zbornica je imela dne 19. februarja v proslavo slavljenca slavnostno sejo.

— **Grof Erental**, avstrijski zunanji minister, je v soboto, dne 17. februarja zvečer umrl. Nekaj časa pred svojo smrtjo je še spisal pismo, s katerim odlaga ministrsko službo. Grof Erental je bil rojen leta 1854. Za zunanjega ministra je bil imenovan dne 24. oktobra 1906. Erental je bil Madžarom zelo naklonjen, baje zaradi tega, ker je njegova žena Madžarka. Erental je nosil poprej samo naslov baron, a ko je izvedel proglašitev Bosne in Hercegovine za izključno last naše države, ga je povzdignil cesar v grofovski stan. Pogreb grofa Erentala se je vršil danes dne 22. februarja.

— **Novi zunanji minister.** Cesar je še tik pred smrtjo Erentalovo imenoval za njegovega naslednika grofa Leopolda Berchtolda, ki je bil poprej že več let avstrijski poslanik v Petrogradu. Ker je bil grof Berchtold eden onih politikov, ki skušajo Avstrijo in Rusijo spraviti v prijateljske odnose, je upanje, da bo zavladalo pod Berchtoldom med obema državama tesno prijateljstvo. Rojen je bil grof Berchtold leta 1863. Novi zunanji minister je ogrski državljani.

— **Baron Burian**, skupni avstro-ogrski finančni minister, je odstopil. Vzrok njegovega odstopa je ta, da je bila dozdaj naveda, da je izmed treh ministrov za skupne zadeve en Oger; ker pa je novi minister za zunanje zadeve, grof Berchtold ogrski državljani, sta zdaj dva ministra za skupne zadeve Ogra. Skupni finančni minister je tudi upravitelj Bosne in Hercegovine. Burian je dozdaj ti dve deželi opravljal tako, da je bilo v korist Ogru.

— **Novi skupni finančni minister.** Z Dunaja se poroča, da bo za skupnega finančnega ministra imenovan Poljak dr. pl. Bilinski.

— **Na Hrvaškem** je ljudstvo proti mažaronskemu banu Čuvaju vedno bolj razburjeno. Posebno v Zagrebu se vrše nemiri, ki so naperjeni proti banu.

— **V Sarajevu** je prišlo v nedeljo, dne 18. februarja, do velikih pouličnih nemirov proti Ogru. Policija je strogo postopala proti nemirnežem. Oddanih je bilo več strelav. Nek dijak Sahinatič je obstreljen. Tudi bosansko ljudstvo se ne pusti več pritiskati od Ogru.

— **Srbija.** Srbski državni zbor ali skupščina je kralj razpustil. Nove volitve bodo dne 14. aprila.

— **Nemčija.** V državnem zboru je imel državni kanclar govor, v katerem je precej ostro nastopil proti socialnim demokratom. "Radi tega je socialno-demokratski poslanec Ledebur imenoval ta govor "nezaslišano predrzno". Tudi je napadal Ledebur Rusijo. Predsednik državnega zbora Kämpf, in drugi podpredsednik Dove, bi se bila rada poklonila cesarju Viljemu. Prvi podpredsednik, socialni demokrat Scheideman, pa ni hotel iti na dvor. Cesar je po svojem maršalu izjavil, da ne sprejme predsedstva drž.

zbora. Domneva se, da bo radi tega izvoljeno zopet novo predsedstvo. Slišijo se pa tudi glasovi, da bo državni zbor razpuščen.

— **Italijansko-turška vojska.** Poveljnik italijanskih čet, general Kaneva, se je zopet povrnil v Tripolis. Italijanska vlada je poslala zopet velik vojni kor na bojišče. Položaj na bojišču se še ni nič spremenil.

— **Kitajsko.** Za prvega predsednika nove kitajske republike je bil izvoljen Juanšikaj, ki je bil dozdaj na Kitajskem, ko je vladala še cesarska rodbina, nekak ministrski predsednik. Predsednik ljudovlade si je dal že drugi član, ko je zasedel predsedniško mesto, odrezati kito las vrh glave, in je s tem pokazal, da hoče imeti na Kitajskem evropske razmere in navede. En del pristašev ljudovlade še vedno zahteva, naj bo novo kitajsko prestolno mesto Nanking, ne več Peking.

Razne novice.

* **Postni pastirski list** 'so izdali prevzvišeni naš knezoškof, v katerem z vsjo svojo pastirsko ljubeznijo govorijo o Jezusu-jagnjetu. Bral se je pastirski list po naših cerkvah pretečeno nedeljo in se bo dokončal prihodnje nedelje.

Duh. vest. C. g. Josip Erker, župnik v Smartnem v Rožni dolini, je dobil župnijo Vrbje-Sele pri Slovenjgradcu.

Iz učiteljske službe. Na trirazrednici v Sent Janžu pri Spodnjem Dravogradu se namesti služba stalnega učitelja s plačo tretjega krajevnega razreda. Prošnje do dne 15. sušca. — Na petrazredni, v tretjem plačilnem razredu stoječi ljudski šoli pri Sv. Ani na Kremlbergu je oddati eno učiteljsko mesto za moško učno moč in eno tudi za žensko učno moč. Prošnje do dne 8. sušca.

* **Osebnosti.** Nevarno sta obolela vlč. g. dr. Feuš, profesor bogoslovja v Mariboru, in vlč. gosp. Josip Tombah, župnik pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Obema blagima gospodoma želimo skorajšnjega okrevanja.

* **Umrl** je dne 17. februarja zjutraj v Braslovčah mil. g. Jakob Bohine, kanonik, zlatomašnik, v p. mestni župnik mariborski v starosti 80 let. Rojen je bil rajni gospod v Zapogah na Kranjskem dne 26. aprila 1831. Gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, odkoder se je podal potem na Dunaj učiti se pravoslovja. A že l. 1855 je bil sprejet v celovško bogoslovje, dovršil pa je bogoslovsko nauko v St. Andražu v Lavantinski dolini, kjer je bil tedaj sedež naše škofije. Dne 1. avg. 1858 so nepozabni rajni knezoškof Slomšek posvetili Bohine in njegovih šest tovarišev v mašnike. Najprvo je bil nastavljen kot kaplan v Novi cerkvi, kjer je bil do 13. dec. 1859. Od Nove cerkve je bil prestavljen kot kaplan na Drobno. L. 1861. je bil Bohine poklican v Maribor za profesorja cerkvene zgodovine na mariborsko bogoslovje. 1. maja 1869 je bil rajni gospod imenovan za špirituala na tem zavodu. Dne 1. avgusta 1875 je šel za dekana v Braslovčah, kjer je gospoda vse ljubilo in spoštovalo. Dne 1. junija 1890 je bil rajni g. Bohine imenovan za stolnega župnika v Mariboru. Tukaj je pastiral do 30. aprila 1904. 73 let star je stopil v zasluženi pokoj in se je naselil v prijaznih Braslovčah. Junija 1. 1890 je bil Bohine imenovan za konzistorialnega svetnika. Ko je bil rajni v Mariboru, je kot konzulent (svetovalec) društva katoliških gospa storil mnogo dobrega. V teknu njegove mučne in dolgotrajne bolezni je bil rajni zelo potrpežljiv, dasiravno je preстал grozne muke. Pogreb blagega rajnega se je vršil v pondeljek, dne 19. februarja ob 10. uri v Braslovčah. Takega pogreba še Braslovčje menda niso videli. Velika cerkev je bila nabito polna. Udeležila se je pogreba šolska mladež z učiteljstvom, požarna bramba, kratko rečeno vsa Savinjska dolina je bila zastopana. K pogrebu je prišlo 47 duhovnikov, med temi trije zlatomašniki. Sv. mašo je daroval vlč. g. dekan Hribernik, nagrobni govor pa je imel stolni župnik vlč. g. Moravec iz Maribora. Pevski zbor je zapel turebne žalostinke. Vdih je pogreb mil. g. opat Ogradi. Počivaj v miru, blaga duša!

Za dobro časopisje. Prevzvišeni knezonadškof goriški je izdal postni pastirski list, v katerem je zapisal naslednje zlata vredne besede o dobrem časopisju: "Katoličan je dandanes dolžan podpirati dobro časopisje, kakor je dolžan opravljati druga dobra dela. Denar, ki ga v ta namen potrošiš, je dobro naložen. Pospešujte dobro časopisje, naročajte, žitajte

in širite liste! Marsikateri se izgovarja, češ, da nima denarja. Ali koliko denarja se trosi za nepotrebne reči, za lišp, za veselice, za tobak in za pijačo? Samo kadar gre za katoliško stvar, se ima vedno prazne izgovore. — To so prav resnične besede. Somišljeniki, ravnajte se po njih in pomagajte nam v težkem boju, ki ga bijemo za sveto stvar! Širite „Slov. Gospodarja“.

* **Dobro ga je zavrnil.** K nekemu uglednemu slovenskemu kmetu je prišel liberalci in mu je prigovarjal, naj si naroči „Narodni List“. Razjarjen mu odvrne slovenski mož: „Kaj, Vi bi se radi se norčevali iz mene? Vaša stranka hoče, da bi naši poslanci v deželni zbor dovoljevali brezprimerno zvišanje deželnih doklad, naj bi mirno pripustili, da delajo Nemci na račun dežele milijonske dolgove, da dobivajo vse podpore le Nemci, mi pa nič, da se regulirajo samo nemške reke in potoki. Ali mislite, da sem jaz tako neumen, da bom še plačeval 4 K za list, ki zagovarja skoraj javno ohole Nemce, ki nas Slovence pritiskajo ob steno? O ne! Moji glasili sta „Slovenski Gospodar“ in „Straža“. Tako bi naj govoril vsak slovenski kmet, če ga liberalci nadleguje za liberalne liste.

* **Delo naše stranke za ljudstvo.** Kranjski deželni zbor je sklenil v seji dne 14. februarja na predlog dr. Kreka ustanoviti še letos v Ljubljani Gospodarsko šolo za kmečko mladino. Namen te šole bo, dati kmečkim mladeničem splošno kmetijsko izobrazbo. Na šoli se bo poučevalo te-le velevažne predmete: slovenski jezik in spisje, računstvo in knjigovodstvo, domoznastvo, ustava in uprava (občinsko gospodarstvo, zavarovanje, vojni zakon, shodni in društveni zakon, proračun, davki in posojila), kmetijstvo, trgovsko in obrtno pravo ter civilne in kazenske pravne zadeve. Pouk v Gospodarski šoli bo trajal vsako leto od 1. novembra do 31. marca in bo brezplačen. Ta šola bo izredno velike važnosti za izobrazbo našega ljudstva. Tako skrbi Slovenska ljudska stranka v kranjskem deželnem zboru za svoje ljudstvo. Večina štajerskega deželnega zbora seveda nima smisla za take prekoristne zadeve.

* **Občine,** katere so dobile vabila, da se udeležijo važnega zborovanja v Mariboru v ponedeljek, dne 26. februarja, prosimo, da se istega zborovanja gotovo udeležijo. Pošljejo naj k zborovanju župana, in če mogoče, tudi kakega občinskega svetovaleca. Zborovanje se vrši v prostorih Katoliškega delavskega društva, Flöbergasse 4. Začetek ob 9. uri dopoldan. Zborovanja se udeležijo naši gg. državni in dež. poslanci.

* **Glas ljudstva o ljudski šoli.** Članek pod tem naslovom v 5. številki „Slov. Gospodarja“, ki smo ga dobili od svojega pristaša z dežele, ter nam podaja nekako sliko želji, kako bi se naj pri nas preustrojila ljudska šola, da bi odgovarjala zahtevam kmečkega ljudstva, je zadela liberalno učiteljstvo v živo. V „Sl. Narodu“, glasilu slovenskega liberalizma, je napisal nek liberalni učitelj strašno dolg članek, ki bi naj veljal kot odgovor na zgoraj omenjeni spis v našem listu. Drzno in nesramno je pisan cel članek, kar jasno priča, da je bil skovan v sobi kakega srboritega liberalnega petelina. Značilno je, da rujejo liberalci najbolj proti poldnevni pouku na naših ljudskih šolah, ker vedo, da bi potem marsikje ne bilo treba zidati nove šolske palače in bi se tudi rabilo manj učiteljstva, kar bi šolske izdatke zelo zmanjšalo. Lepi prijatelji ljudstva! Omenimo še, da je dobilo naše uredništvo od več uglednih kmečkih mož dopise, v katerih pritrjujejo izvajanjem članka „Glas ljudstva o ljudski šoli“. Ljudstvo z nami, mi pa z ljudstvom!

* **Krinko dol, tako kriči „Stajerc“ našim slovenskim deželnim poslancem.** Poslanci K. Z. se niso nikdar skrivali za krinko, temveč so vsikdar z odkritim licem in jasnim čelom zagovarjali pravice in zahteve našega ljudstva; kdor krinke nima, si je tudi sneti ne more. Tisti, ki krinke nosijo, v našem taboru niso. Opozorjamo na ptujskega poglavarja Orniga, ki je z ozirom na od nemških radikalcev okoli Wastiana zavrnjene železnične zahteve rekel: „Tega se morate držati, če tudi gre deželni zbor narazen!“ In nasproti drugemu slovenskemu poslancu je ptujski župan Ornig rekel: „Ne smete odstopiti! Držite se do skrajnosti!“ Tako je, hinavski „Stajerc“, in nič drugače. Kje je torej krinka? Če pa bi kdo pričakoval, da bo ta nemškutarski list vendar enkrat vrgel krinko proč od sebe, bi se zelo motili: „Stajerc“ je in vedno ostane — nemškutarska, šnoparska šema.

* **„Stajerc“ pa „Narodna stranka“,** liberalci pa štajercijanci. To dvoje je zadnji čas tako tesno zvezano, kakor dva volička, ki vlečeta voz. Če je treba profi „klerikalcem“, kar potegneta z združenimi močmi. „Stajerc“ je hlastno pograbil liberalno kost, da so se na nekem „velikem kmetškem shodu“ v Skofji vasi izrekli liberalni kmetje proti obstrukciji. Da so tiste kmete na shodu predstavljali „kmet“ dr. Kukovec in drugi taki, je povsod in menda tudi v uredništvu „Stajerca“ znano. Pravih kmetov je bilo bomo številce. Značilno pa je, da se štajercijanci in liberalci skupno potegujejo za zaženo nemško-nacionalno deželno gospodarstvo, za višje deželne doklade, za zvišanje učiteljskih plač, za nadaljevanje krivic, s katerimi so nas dosedaj bičali iz Gradca. To vse bi bilo po mnenju nemškutarjev in celjskih liberalcev „gospodarsko delo“, kajpada gospodarsko delo, za katero sta edino sposobna taka dva volička, kakor je „Stajerc“ in „Narodni List“.

* **„Sloga“** je pusta in dolgočasna celo v veseljem predpustnem času. Da, še celo bolj jezika je in obreklija, kakor kako zaostalo, po možitvi hrepeneče žensče, ki v tem času še bolj čuti svojo zapuščeno

nost. Tako obrekuje „Sloga“ v zadnji številki naše poslance ter predbaciva nesposobnost, in to onim neustrašenim možem, ki so v Gradcu in na Dunaju priborili našemu narodu tak ugled, kot lib-slogaški posl. nikdar poprej. Gotovim ljudem ni prav, da je ljudstvo liberalno-slogaške advokate poslalo v politični penzion in izvolilo več odličnih kmetov za svoje poslance. Tega ne morejo preboleti slogaši in liberalci, zato ga delj pa to zmerjanje čez naše poslance.

* **Nemški učitelji na nemških in šulferajnskih šolah.** Na nekem zborovanju pretečeno nedeljo v bližini Maribora je pripovedoval nek mož sledeče: Če so otroci v naši šoli nagajivi in živi, ali pa če se kateri dobro ne uči, zakriči učitelj: Čakaj para, kar v „pindiš“ šolo te bomo dali. Taki učitelji „opomini“ se ponavljajo dan za dnevom. Namen je očividni. Šolskim otrokom se hoče s tem zastuditi slovenska šola. Učitelji, plačani od Šulferajna in Südmarke, bi radi s takim postopanjem predložili že šolskim otrokom, da je vse, kar je slovensko, manj vredno. Nemstvo pa se silka nežni šolski deci kot nekaj izredno velikega, kot edina zemeljska sreča. To je žalostna usoda slovenskih otrok; sili se jih v nemške šole, in ker ne razumejo njim tujega jezika, se jih še potem ozmerja za bebee in tepce. In vse to se dogaja kljub par. 19 državnih temeljnih postav.

* **Ne v tujino!** Po Spodnjem Štajerskem se kladijo zdaj časi neki agentje, ki zbirajo posle, viničarje, dinnarje in posestniške fante in dekleta za tovarne na Nemškem, za rudnike v zahodni Nemčiji. Tiste pa, ki imajo po par stotakov prihranjenega denarja, pošiljajo v Ameriko. Mi svarimo naše mlade rojake pred tujino, in sicer iz važnega vzroka. Iz Nemčije in Amerike prihajajo dan za dnevom poročila, da so tovarne in rudokopi prenapolnjeni in da je na tisoče delavcev izključenih od dela. Bogati tovarnarji in lastniki rudokopov namreč dajo nalašč po svojih agentih zbirati nove delavce, da jim ni treba zvišati plače delavcem. Dobra, poštena in zanesljiva služba se zdaj le težko najde v tujini. Poleg tega pa se ogromna večina naših ljudi v tujini izneveri veri in narodu. Poštenega slovenskega fanta zastupi brezverska in prekuška socialna demokracija, slovensko dekle izgubi svojo poštenost, in navadno se vračajo ti ljudje na stare dni nazaj kot reveži, potrti na duši in telesu, in občine jih morajo vzdrževati. Danes, ko pri nas tako silno primanjkuje delavcev na kmetih, naj ostanejo naši ljudje doma. Društva in posamezni rodoljubi naj na shodih delujejo na to, da se beg našega ljudstva v tujino omeji.

* **Nove stokronske bankovce** dobimo v Avstriji. Stare so ponarejalci preveč pridno ponarejali, zato jih bodo umaknili iz prometa.

* **Lipnica.** V Kajndorfu pri Lipnici je umrl 11. svečana delavec predine tovarne Anton Rep v 47. letu svoje starosti. Zapušča ubogo ženo z desetimi otroci. Bil je prav priden delavec, vsi so ga radi imeli. Kot pošten katoliški Slovenec se je tukaj v tujini zavedal svoje narodnosti. Bodi mu zemljica lahka.

* **Kdor želi 400.000 frankov zadeti,** ta naj čita današnji inserat „Srečke v korist Slovenski Straži“.

* **Za obmejne Slovence** je S. K. S. Z. darovala Belak Jožefa v Mariboru 1500 obrabljenih poštinih znamk in večje število knjig. Vrli priprosti Slovenci prišlica hvala.

* **Za Slov. Stražo.** Na gostiji Fošnaric-Rotwein v Apačah pri Sv. Lovrenču na Dr. p. je nabral Mart. Predikarja z licitacijo smodke za „Slov. Stražo“ 4 K. — Na gostiji Franca Peršak in Suzane Farkaš pri Sv. Juriju ob Ščavnici so darovali veseli gostje K 8'20. Lepa hvala.

Pozor!

V raznih krajih, kjer so služili ali še služijo liberalni in slogaški učitelji ali živijo drugi taki polizobraženi ljudje, se še najde pri nekaterih naših pristaših „Sloga“, „Nar. List“ ali celo „Stajerc“. Od kod to? Vprašal sem že večkrat tega ali onega, zakaj ima to kugo v hiši. E, naj je, mi pravi pred kratkim nek kmet, saj mi zastoj pošilja. Včasih se še le kaka klobasa notri zavije. Dostikrat je tudi za druge potrebe dobro, če je kaj papirja pri hiši. Beremo pa tega tako ne. „Slov. Gospodarja“ pa lepo shranjujem in skupaj devam. Lepe „Gospodarjeve“ povesti in zanimive novice iz naših krajev bodo še moji otroci čez več let radi čitali. Ali res mislite, vprašam, da „Sloga“, „Narodni List“ in „Stajerc“ dobivate zastoj? Ja, seveda, jaz si ga nisem nikdar naročil. Plačal ga še nisem nikdar; pa tudi nič ne tirjajo. Gotovo vedo, da njihove liberalne in nemškutarske neumnosti in hudobnosti niso vredne plačila. Naj le pošiljajo, bodo vsaj liberalne in nemškutarske kase prej prazne, da ne bodo pri volitvah mogli tako z denarjem trošiti in za pijačo dajati. A takoj odgovorim, mislim sem, da Vi z liberalci in nemškutariji držite. Kaj še več, mi pretrga besedo. Saj veste, da imam „Slovenskega Gospodarja“. Tega sem si sam prostovoljno naročil, tega tudi plačujem, in če naročnina poteče, mi pošljejo zeleni listek, pošto položnico, in zagrozi, da mi ga ustavijo, če ne bom v kratkem plačal. (To se mi dopada. Lani pa nisem imel ravno denarja na razpolago, pa sem prosil, naj me nekaj mesecev počakajo, in sem zopet dobival do jeseni, in takrat, ko sem prodal žito in vino, sem poravnal zaostalo naročnino in še pol leta naprej. To je lepo od Vas, mu rečem, pa mislite zares, da Vam onih liberalnih listov ne bo treba plačati? Seveda ne! Saj sem Vam že rekel, me jeznost zavrne. Tota bi bila lepa, da bi kaj plačeval, česar nisem nikdar naročil in mi po sili prihaja v hišo! Pa boste plačali, rečem, in vse do zadnjega krajcarja! Nikdar! Je bil odločen odgovor. Tega pa nikdar in nikoli! Nisem pričakoval takega odgovora; zato za nekaj trenutkov rečem: Cujte, nisem imel name na, da bi Vas jezil; dobro pa je, če Vas opomnim na

nek slučaj, da ste pripravljeni, ker se bo tudi Vam gotovo tako zgodilo. Vi poznate v sosednji vasi kmečkega fanta F. S. Temu je pred več kot dvema leti nek Simozl naročil „Sloga“. Nekaj tednov jo je imel, potem pa jo je poslal „nazaj“. Nekaj je bilo vzrok, da se mu njena liberalna hinavščina ni dopadla, nekaj pa tudi to, ker se je bal plačila za tako slabo, lažljivo stvar. Prihodnji teden jo zopet dobi in misli, da mu jo bodo pošiljali zastoj. Čez poldrugo leto pa pride o tistem kraju velika laž, kaj je dvorni svetnik in poslanec tam dobrega storil. Ko fant to bere, dene „Sloga“ zopet v ovitek in jo pošlje „retour“. Drugi teden pride znova in jo znova vrne. Nekaj dni potem pa dobi iz pošte veliko modro pismo, v katerem je stalo, da mora plačati za „Sloga“ naročnine 4 K 50 vin., sicer ga bodo tožili. Fant si ne ve pomagati. Denarja kmečki, starišem zvesti fantje, navadno nimajo toliko pri roki. Pride k meni in pravi: Kaj bi storil? To hinavko „Sloga“ sem dobival več ko eno leto; ker laže tako očitno, sem jo vrnil dvakrat, zdaj pa dobim tako velik račun. Mislim sem, da jo dobivam zastoj. Kaj bi naredil? Nič drugega, kot plačati, odvrnem, sicer boš še kakega liberalnega advokata krmil. Če pa nimam, odgovori, in solze je imel v očeh pošteni fant. Bodi miren! mu rečem. Tu imaš 4 K 50 vin., napiši kar tukaj dek in nesi na pošto in zapomni si, kako so liberalci, četudi so „slogaši“. Zapomni si za večne čase: Senka so na Dunaju obesili in je torej mrtev. In tudi nek pregovor pravi: Zastoj se še Bog ne moli, ne da bi časniki dobivali zastoj.

Liberalci so pač lisjaki in hočejo s tem držati nekatero ljudi, da jim navidezno za nekaj časa, včasih tudi za več let, zastoj pošiljajo svoje časnike. Kakor pri tebi, tako bo tudi pri drugih prišel dan plačila. Za nekaj tednov je prinesel fant 4 K 50 vin. nazaj, in še 2 K za „Naš Dom“, češ, naj mu ga naročim. Tega hoče imeti in ga zato tudi že naprej plača.

A tako je, pravi moj možakar. Torej bom tudi jaz moral zdaj še za več let nazaj plačati ta grdi papir? Tako, tako! Torej pa bodo prihodnje soboto ali nedeljo vandrili nazaj vsi trije: „Nar. List“, „Stajerc“ in „Sloga“. Hudič pa naj premikasti tistega, ki mi je to nesnago naročil, pa tudi tiste, ki so mi jo več let pošiljali, ne da bi me vprašali, ali bom plačal ali ne.

Prav tako, mu odvrnem. Čim dalje boste imeli te kuge v svoji hiši, večje in težje bo plačilo. „Slov. Gospodarja“ pa lepo sproti plačujte v majhnih zneskih, n. pr. po 2 K za pol leta, pa vam ne bode delala naročnina nikdar preglavice. Če vas upravištvo tirja in vam morebiti celo list ustavi, je to znamenje, da vam hoče dobro ter vas hoče obvarovati naenkratnega prevelikega računa.

Hvala lepa, mi seže v roko, hvaležen sem vam, da ste me na vse to opozorili.

Ni hvala! Z Bogom! in se poslovim od moža. Tak je bil moj, skozi dobeseden pogovor s kmetom sosednjega ptujskega okraja. Kakor je bil ta možakar v napačni veri, da dobiva „Stajerca“, „Narodni List“ in „Sloga“ zastoj, tako se godi tudi mnogim drugim. Nič ne bo zastoj, plačali bodo! Kolikor prej se rešiš take kuge, toliko manjši bodo stroški in toliko lažje bo plačal. Zato pošlji hinavščino, nemškutarijo in lumparijo hitro nazaj!

V ptujskem, mariborskem, ljutomerskem in šentlenartskem okraju — mogoče tudi kje drugod — dobivajo „županstva“ en ali drugi taki ničvredni list. Župani in občinski predstojniki, če kaj takega dobivajo, pošljite hitro nazaj! Občinski možje, ki ste mišljenja Slov. kmečke zveze in pošteni možje, vi pa strogo pazite, če bi župan ali predstojnik v občinskem računu imel postavko „Sloga“, „Narodni List“ ali „Stajerc“. Tega pri računu ne smete odobriti. Če ima župan, naj plača sam tako kugo. Menim z vami vred, da občinski denar ni za taka plačila.

Ob koncu vam kličem, pošteni Slovenci in Slovenke: „Slovenskega Gospodarja“ v vsako pošteno slovensko hišo!

Ali ste že obnovili naročnino?

Mariborski okraj.

m Maribor. 16. t. m. je bilo v mariborski kaznilnici pomiloščenih 8 kaznjencev, 4 odrasli in 4 mladeniči. Od teh so 3 iz Stajerskega, 2 s Kranjskega, 1 z Ogrskega, 1 s Koroškega, 1 s Tirolskega. Med odraslimi je nek mož, ki je bil obsojen na 18 let in je obsedel že 14 let, in neki drug, ki je bil obsojen na dosmrtno ječo in je že obsedel 24 let. Bil je v mariborski kaznilnici, odkar je sezidana. To je prvi slučaj, da je bil v mariborski kaznilnici pomiloščen tak kaznjenec, ki je bil obsojen v ječo do smrti, kar bo gotovo pospeševalo poboljšanje tistih, ki morajo trpeti enako kazen.

m **Mariborske novice.** Dne 16. t. m. se je v svojem stanovanju zastopil hotelir Sauer. V čaj si je vlijil strupa, bil je takoj mrtev. — V ponedeljek, 19. februarja pa se je v mestnem sprehajališču ustrelil domobranski pešec Adolf Zaveršnik, baje radi tega, ker so predpostavljali bili z njim preveč sitni. — Lajtersperski župan Lopič je odstopil. — Danes se vrše v občini Krčevina občinske volitve. Proti mestjanom je nastopila kmečka gospodarska stranka.

m **Sv. Magdalena v Mariboru.** Naš nedeljski shod, ki ga je vodil g. Potočnik je dobro uspel. Fr. Zebot nam je podal sliko štajerskega deželnega zbora, povedal nam več zanimivosti iz zgodovine istega, omenjal obstrukcijo naših poslancev, katero smo vsi navdušeno odobrili in klicali „živio“ našim vrlim poslancem.

Maribor. (Izžrebanje porotnikov.) Pod predsedstvom dvornega svetnika in predsednika okrožne sodnije Perkota, ob navzočnosti višjesodnih svetnikov dr. Vouška in Fraidla, kakor tudi prvega državnega pravdnika Verderberja se je vršilo dne 19. t. m. predpoldne izžrebanje porotnikov za letošnje porotno dobo, ki se prične z 11. sušcem. Kot glavni porotniki so izžrebani: Ferdinand Pototschnig, tesarski mojster, Julij Rupprich, kavarnar, Franc Sulzer, sodar, Ernest Tisso, zasebnik, Ivan Wernig, steklar, vsi iz Maribora; Franc Ploj, posestnik, Zg. Porčič; Alojzij Arnuš, gostilničar, Sv. Lenart v Sl. gor.; Franc Bratko, posestnik, Sv. Lenart v Slov. gor.; Peter Roskarič, posestnik, Zg. Ročica; Jurij Lešnik, posestnik v Radehovi; Henrik Pak, trgovec, St. Ilj; Ivan Heu, posestnik v Kamnici; Franc Kramberger, posestnik v Kaniži; Gabriel Majcen, posestnik v Karčevini; Ljudovik Petz, posestnik v Spičniku; Ignacij Thaler, posestnik v Zitečji vasi; K. Flucher, pos., Strihovec; J. Hercog, pos. Selnica ob M.; A. Autor, A. Oder, oba gost., Sv. Lovrenc n. Mariborom; Henrik Pogačnik, tovarnar v Rušah; Gregor Godec, posestnik na Rudečem bregu; Simon Schweder, posestnik na Teznu; Franc Witzmann, posestnik v Činžatu; Ernest Dasch, posestnik, Ptuj; Franc Rudl, oskrbnik v Leskovcu; dr. Gustav Delpin, odvetnik v Ormožu; Mihael Filipič, posestnik v Starinovivasi; Franc Seršen mlajši, posestnik v Veržetu; Anton Pečko, posestnik v Arlici; Maks Lukas in Franc Mörth, oba posestnika v Marenbergu; Anton Podlesnik, veleposestnik v Ribnici; Franc Sgerm, trgovec in posestnik v Vuhredu. Kot nadomestni porotniki: Franc Bernhard, meščan, Mihael Bregar, knjigovodja, Martin Gajšek, trgovec, Karol Haber, trgovec, Franc Kantner, pilar, Karol Karner, zlatar, Karol Kerth, ključavničar, Franc Kothbauer, ključavničar, Jakob Lipnik, posestnik, vsi iz Maribora.

m Sv. Peter pri Mariboru. Našo, vsako leto običajno in priljubljeno tridnevno v pustu smo praznovali letos posebno slovesno. Pobožnost je vodil vlč. g. p. Ciril Goričan, kapucin iz Lipnice. Nad 900 sv. obhajil se je delilo te tri dni. Imeli smo vse tri dni vzoren red in mir, pa tudi lepo vreme, razun na pust popoldan. Bo li na Veliko noč tudi tako? Stari pratkarji pravijo, da ne.

m Kamnica pri Mariboru. Naša prireditelj pretečeno nedeljo se je zelo lepo obnesla. Imeli smo izredno mnogo gostov. Vse točke je naša mladina izvrstno izvedla. „Klepetulji“, „Pri gospodi“, „Kmet in fotograf“ in deklaracije, vse se je gostom zelo dopadlo. Hvala prisrčna naši mladini. Naše ljudstvo je vrlo in pošteno, mnogo se da doseči, le korajže je treba.

m Sv. Marjeta ob Pesnici. Dne 7. svečana sta bila v tukajšnji župnijski cerkvi poročena kmečki mladenič Konrad Grahornik, veleposestnik v Ložanih in Anica Mulec, veleposestnikova hčerka istotam. Nevesta je bila dolgoletna cerkvena pevka, ter članica dekliške Mar. družbe. „Da srečna boče nova pot, naj blagoslovi jo Gospod!“

m St. Ilj v Slov. gor. Ljudje, ki so svojo, od slovenskih starišev podedovano last prodali za svile rumenjake Südmarki, nimajo sreče. Mamljivo zlato jih je privedlo na rob — gospodarskega propada. Poglejte dragi rojaki: ne eden, ki je prodal slovensko zemljo Introvskemu tajcu nima sreče! Ni nam treba navajati imen, saj vidimo sami. Šentiljčani, ne prodajamo našo rodovitno, lepo slovensko zemljo tujcem — za južev denar!

m Sv. Anton v Slov. gor. Kmetijska podružnica je 28. jan. priredila gospodarski shod. Govoril je g. Škrlec iz Vičanece. Gospodarski shodi bi bili večkrat na mestu, a brigati se moramo tudi za politiko za vzgled nam je tužna Francoska; tam so se dobri ljudje premalo brigali za volitve, a skoz to so slabi dobili vso moč v roke. Kaj nam pomaga vse dobro gospodarstvo, če ne bomo na straži za naše pravice! — Nekateri so se o priliki razdelitve podpore šele po noči kotili domov, doma pa so žena in otroci pričakovali z upom in strahom očeta — ne, to ni oče, ki prikolovrati pijan domu. Žganjpitje je pri nas zelo razširjeno; ta ptujska kuga nam pokvari silno mnogo mladine a tudi mož. Zlata zmernost, kje si?

m Sv. Rupert v Slov. gor. Napovedanega pol. shoda K. Z. dne 18. t. m. se je vdeležilo lepo število mož-volilcev gotovo krog 150. Ob pol 8. uri se je zborovanje začelo pod predsedstvom župnika vlč. g. Ivana Pajtlar, ki je dal besedo gosp. poslancu Ivanu Roškar. Z velikim zanimanjem je občinstvo sledilo poslančevim izvajanjem ter mnogokrat z medkliei odobravalno delovanje poslancev in tovarišev. Na nekatera posebna gospodarska vprašanja je g. poslanec z znano mu zgovornostjo in jasnostjo odgovarjal. Poldrugo uro je trajalo zborovanje, na kar se je prebrala ter z navdušenjem sprejela resolucija, v kateri se g. poslancu Roškarju in tovarišem izreka neomajano znanje. Zborovalci se g. poslancu zahvaljujejo ter naročajo, da naj vstrajajo pri začetih zahtevah. — Po večernicah je imelo bralno društvo svoj občni zbor, ki se je tudi lepo obnesel. Pri nas so bolehal in še bolehal otroci na ošpicah, celo nekaterih odraslih se je prijel ta bolezen. Pa vendar še dozdej niso šole zaprli. Sicer pa je pri nas navada, da se šola zapre, ko že bolezen mine.

m Sv. Martin pri Vurbergu. Radi ošpic je tukajšnja šola že 14 dni zaprta, a sedaj so zaprli še šole v Zitečki vasi. — Radi vednih preprirov je oblastnija dne 12. t. m. zaprla brod v Zgornjem Duplaku. Tako je sedaj ustavljen cel promet na okrajni cesti.

m Slivnica pri Mariboru. Prav čudno se nam zdi, da ni iz našega sosedskega Frana nobenega dopisa o sijajni vsprli igri „Mala peka.“ Že dvakrat smo ga nestrpno čakali v „Slov. gosp.“, a zaman. Slivničani se je namreč udeležilo predstave čez 30 fantov in deklet. Ko smo zapustili

dvorano, ki je bila nabito polna, smo govorili med seboj: Kaj takega pa ni lahko prirediti. Zares, igralci in igralke so tako izborno pogodile svoje težavne vloge, da smo kar strmeli in nekatere smo videli še le prvič na odru. Posamezne vloge so bile tako primerno razdeljene, da vso hvalo zasluži prireditelj. Ljudstvo se je solzilo ob posameznih prizorih. In to mično, da čarobno petje, posebno Matilde, Zalike in pastarice! Poslušal ga bi v enomer. Naravnost mojstersko sta igrala Benko in Jošt, dva odlična mladeniča framska. Matilda, Zalika in pastarica so gledalce kar osupnile. Kmet s svojo družinico je vsem jako ugajal, sluge in pastir sta tudi hvale vredna. Kdor ni videl in slišal, ne more verjeti, kako krasno so vrli Framčani vprizorili prelepo igro. Zato pa se mi zdi potrebno, da jih pohvalim jaz, ker jih ni hotel nikdo izmed Framčanov. Prevelika skromnost tudi ni dobra. Slivniški fant.

m Spodnja Poljskava. Dekleta, ki so udje podružnice Slov. Straže, so priredila v nedeljo dne 11. t. m. pri nas igro „Pri gospodi“, Korošec Martin in Kolander Ivan pa sta dodala še burko „Kmet in fotograf.“ Ker se pri nas zelo redkokdaj kaj poučnega ali pošteno-razvedrilnega vidi in sliši, smo vsem prirediteljem iz srca hvaležni. Čisti dobiček 16 K 14 v. smo izročili „Slov. Straži.“

Slov. Bistrica. Dne 6. februarja je umrl Lovro Stepišnik, meščan v Slov. Bistrici. Bil je eden izmed prvobornih našega ljudstva, in akoravno priprost mlinar, si je stekel mnogo zaslug za nas štajerske Slovence. Pogreb se je vršil v nedeljo ob 4. uri pop. ob ogromni udeležbi občinstva. Prav milo mu je govoril nagrobno g. dr. Kovačič iz Maribora, ki je bil ranjkega osebnj prijatelj. Slikal ga je kot moža dela, moža zdravega značaja, ki je, dasi ni bil šolan, niti premožen, vendar toliko storil za slovensko domovino in ji je ostal zvest sin do smrti. Marsikateri odpadnik našega naroda, katerih pri nas kar mrgoli, je dobil pri teh besedah solze v oči in vest mu je očitala velik naroden greh.

m Spodnja Sv. Kunigunda. Poslanec Roškar ima v nedeljo, dne 3. marca po cerkvenem opravilu v hči g. Temerla shod Volilci pridite. **m Pri Sv. Jurju ob Pesnici** so vrli svatje darovali na gostiji Ožbalta Raner in Micike Lopič K 646 za „Slov. Stražo“. Lepa hvala. **m Laperje.** Na gostiji Uršič-Leakovar se je nabralo za „Slov. Stražo“ 7 kron. Lepa hvala.

m Hoče. Hočki telovadni odsek „Orel“ se najprisrčneje zahvaljuje vsem poštvalnim srecem, in jim kliče „Bog plati!“

Ptujski okraj.

p Ptuj. „Štajerc“ postaja v svojem zagrizenem sovražstvu do naše stranke, vedno bolj neumen in smešen. V št. 7 namreč piše pod naslovom „podpora“, da je poljedelsko ministrstvo vsled prošnje in delovanja „naprednih mož“ (katerih?) dovolilo za v lanskem letu po toči prizadete posestnike političnega okraja Ptuj 35.000 K podpore. Kdo so ti napredni možje? Da si „Štajerc“ ne bo napejal svojih alkoholčnih možganov, mu povemo, da so tisti naprednjaki, ki so se potegovali za podporo in jo tudi priporili za kmečko ljudstvo, bili naši poslanci Brendič in njegovi tovariši. „Štajerc“, drugkrat se potruji vsaj nekoliko dalje misliti, ko sega tvoj žnopsarski nos!

p Cirkovce. „Kajne, štiri igralke in en igralec so prišli na pomoč od drugod, iz mesta“, tako je odločno trdil gospod, ki nas je obiskal pri predstavi igre: „Pijavka“, in burke: „Oh, ta Polona!“ Za vsako osebo omenjene petorice je bilo treba posebej dokazovati, da je v Cirkovcah doma, da so vsi igralci le domačini, ki so pri petju, govoru in obeh igrah tako izvrstno rešili vsak svojo nalogo. „Kadar bo zopet kaj takega na cirkovskem odru, ne ostanem doma“, menila je spoštovana kmetica. Omeniti je treba še dva fantalina, ki bi nam bila rada odvrgla kakšnega igralca. Teliček in osliček, t. j. fantalina sta se napila, se jezila na igro, mi smo bili pa dobre volje in se res veselili. Na svidenje!

p Dornova. Gospodine nadučitelj, le počasi! Ker dolžite neko obče spoštovano dornovsko mladenko, češ, da je ona v prejšnjem „Gospodarju“ vašo „inteligenco“ spravila na dan, vam dam vedeti, da se pri tem bridko varate, ker nas je precej Dornovčanov na njeni strani. Govorite, kako se boste odlikovali v „Slogi.“ Hočemo počakati in Vam pošteno odgovoriti, da si boste zapomnili. Tudi Vam damo vedeti, da si Dornovčani želimo drugega nadučitelja! Če pa Vam še kedaj ni kaj prav, Vas bo potolažil dornovski klerikalec.

p Leskovec. Izobraževalno društvo je imelo dne 11. februarja svoj redni občni zbor. Za društveno leto se je izbral naslednji odbor: Predsednik: Vid Kokolj; podpredsednik: Alojzij Grajfonar; tajnik: Ivan Podhostnik; blagajnik: Jožef Horvat; knjižničar: O. Škamlec; tajn. namest.: Matevž Bračič; blag. namest.: Jožef Vidovič. Iz poročila starega odbora smo povzeli, da mlado društvo ni spalo, četudi se vseh raznih vzrokov še ni moglo bogve kako izkazati. V letu 1911, v prvem svojega obstoja, je pridobilo 41 udov. Krščanski časniki so bili na razpolago v bralni sobi. Zanimanje je bilo precejšnje. Dasi je bilo malo udov, dasi se niso vsi oglašali za knjige, se je vendar v prvem letu obstoja izposodilo do 300 dobrih knjig. Upajmo, da se to sicer malo število v letu 1912. vsaj podvoji. Takoj po izboru novega odbora je imel g. Vlado Pušenjak iz Maribora poučno predavanje o pomenu izobraževalnih društev. Poslušalcev je bilo veliko. Gotovo lepe besede obrodile tudi lep sad v dobrih in voljnih srecih naših Leskovčanov!

p Sv. Tomaž pri Ormožu. Odkar se je poštar Škrlec popolnoma udnjal liberalcem, ne more več ubežati neizogibnim blamazam. Blamiral se je z agitacijo za Pluja, blamiral se je z gonjo zoper kmečko posojilnico, blamiral se je pa posebno z zadnjim popravkom. Ta popravek je kakor nalašč za pustni čas; možje, ki imajo kaj s posojilnicami za opraviti, so se gromsko zasmeli, ko so brali Škrlečev popra-

vek, da liberalna posojilnica — ne hira. Dokaza, da posojilnica ne hira, Škrlec ni prinesel, ker ga tudi prinesiti ne more. Dokler bo Škrlec prosil vlagatelje, naj puste denar v liberalni posojilnici, dokler bo delal težave pri izplačilu vlog — on zahteva legalizirano pooblastilo, in trdi, da so ga tako poučili ormoški sodniki — bomo trdili, da posojilnica hira, ker dobro stoječe posojilnice mirno brez vseh opazk vlagateljem, oziroma njih pooblaščenem vloge izplačujejo. Kar se tiče stanja hranilnih vlog, s katerim se baha Škrlec, bo dobro, da pove, koliko ima liberalna posojilnica pravih vlog in koliko so ji razne druge liberalne posojilnice posodile. Glavna posojilnica v Ljubljani se je tudi bahala z velikimi hranilnimi vlogami, a se je izkazalo, da to niso bile vloge, temveč od liberalnih posojilnic posojen denar; zato dandanes nikdo nič ne da na številke liberalnih posojilnic.

p Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 4. svečana je bil poročen pri sv. Lenartu nad Veliko Nedeljo tajnik Mladeniške zveze, mladenič Martin Pučko s pridno in krščansko mladenko Liziko Horvato iz Osluševce. Najskrenejše čestitke! Mladenič M. Pučko je bil tudi vedno zvest pristaš K. Z. za katero se je večkrat na shodih zelo pogumno potegoval, ter bil tudi zato napaden in sovražen od nasprotnikov. S tajnikom pa je letošnji predpust izgubila naša M. z. še več poštvalnih in vzglednih članov, kateri so si izbrali težaven zakonski stan. Vsem tem, prav obilno srečo in blagoslova!

p Središče. Neki središki liberalen lažnjivec je zlegel v uredništvu „Nar. Lista“ jajce, iz katerega je s celjsko pomočjo prilezla neka, v sedanjem času prav čudna stvar, namreč sršen. Kajne, čudna prikazen v zimskem času? Pa ta sršen ni prišel vživat toplih solnčnih žarkov, ampak se je naravnost iz svojega celjskega gnezda vključil v slabim in še nedoraslim svojim perutnicam spustil k nam v Središče, hoteč s svojim želim, katerega so mu pritislili v Celju, opikati vse poštene ljudi. Najrajši pa brenči okrog naše častite duhovščine, Marijine družbe, Mladeniške in Dekliške zveze, posebno pa okrog Orla, ravno tako kakor njegov „očih“ „Narodni List“. Spominja se tudi še prejšnjega č. g. kaplana Kuharja, tem bolj pa sedanjega g. Krajncu. Pa ta sršen ne more s svojim želim, ki je tako topo in zarobljeno, kakor sploh vsi liberalci, nič in nikogar počiti. Seveda se ga tudi jaz nisem ustrašil, ampak sem ga prijel previdno za perutnicami, kakor se to stori tudi pri drugem takem mrčesu, ter sem ga počasi pregledoval. Naj zadostuje, da povem samo poglavitne reči, ki so me posebno zanimale. Ta papirnat sršen je imel na svojem čelu vtisnjene besede: „Središki sršen.“ Največje preglavice mu delajo naši Orli, katere zmerja kot „čuke“. Celu našemu vlč. g. profesorju in zlatomašniku Sinku ne prizanaša, temveč jih imenuje velikega hinavca zato, ker so darovali veliko svoto denarja za cerkev. Čudno! Ko bi bili gospod omenjeni denar dali v podporo Sokolom in sploh za liberalne namene, in ko bi vsi, ki so napadeni od tega sršena, pristopili k Narodni stranki, oziroma k Sokolom, bi bili pač pravi svetniki. Nadalje obljublja izdajatelj tega lista 30.000 kron tistemu, ki najde uspešno sredstvo za pokončevanje zvezarske golazni, boljše kakor je caherlin. Liberalni revček! Rajši vzemi liberalno bisago in pojdi po svetu za tistimi 30.000 K, da jih porabiš za plačevanje vsaj majhnega dela tistih dolgov, ki jih imajo liberalni središki veljaki, in za povišanje plač liberalnih učiteljev. In ko se povrneš, poišči si svoj dom ne na stolpu, kamor spadaš, ampak v kaki luknji kakke navadne kuhinje, ker nisi sršen, temveč čisto navaden — š č u r e k.

p Središče. V „Narodnem Listu“ se je razkačal neki liberalce in je razlil svoj žolč v svoji preveliki napetosti na središke Orle, katere je prav po napredno krstil za „klerikalne magarce“. Celi dopis je tako otročji, lažnjiv in neumen, da se mi dopisnik iz srca smili. Na koncu svojih neumnih klobasarij zakliče: „Središčani so bili in ostanejo tudi za naprej složni v svojem narodnem (zakaj nisi zapisal liberalnem ali naprednem) prepričanju, pri vsem tem pa tudi zvesti svojim verskim načelom.“ Resnica je, da je velika večina Središčanov zvesta, toda ne „svojim“, ampak načelom naše katoliške vere. Vi liberalci pa niste zvesti načelom naše katoliške vere, ampak svojim — zmotam. Dolgobrkastemu dopisniku pa povem: razkrinkati je hotel „klerikalne magarce“, pa je razkrinkal svojo pamet.

p Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Tukaj se je poročil g. Janez Hebar z gđ. Lojziko Kovačec. Janez Hebar je bil kot mladenič vrli blagajnik naše Mladeniške zveze. Pa tudi njegova nevesta je bila navdušena naša pristašinja. Bila je spretna igralka na našem odru. Da bi ju sreča in blagoslov spremljala povsod!

p Kostivnica. Na shod K. Z. v nedeljo, dne 18. februarja, je prišlo zelo veliko število zavednih mož. Zborovalni prostor v gostilni g. Praha, po domače Lindiča, je bil natlačeno poln. Shod je otvoril č. g. župnik. Za predsednika je bil izvoljen g. Vizovišek. Deželni poslanec Vrečko je nad poldrugo uro govoril o položaju v deželnem zboru, pojasnil nam je v poljudni besedi, kako krivično postopa nemško-nacionalna večina proti nam. G. poslanec nam je tudi povedal, kako sramotno postopajo slovenski liberalci in štajercijanci. Poročal nam je o predlogih, ki so jih stavili poslanci K. Z. Možje volilci, sami vrli korenjaki, so navdušeno odobraval obstrukcijo naših poslancev. Celu g. nadučitelj, ki je bil navzoč, je odobraval z „Živio“-klicem govor g. poslancev. Ko je g. Vrečko končal svoj govor, so od vseh strani doneli „Živio“-klici g. poslancu. Nato se je izrekla enoglas-

no g. poslancu Vrečkotu in vsem njegovim tovarišem zaupnica.

Dijaška kuhinja v Ptaju. V prvem polletju tekočega šolskega leta so darovali tej kuhinji: 800 K deželni odbor štajerski, 400 K okr. zastop ptajski, 75 K Klub napred. akademikov iz Narodne zbirke, 30 K Posojilnica v Makolah, 29 K kot polovico vsote, katero so zložili ob smrti dr. Jos. Vošnjaka dr. Brumen, dr. Fermevc, dr. Horvat, dr. Jurtela, dr. Sagadin, dr. Stuhce in Fr. Toplak; po 20 K: Jos. Fleck, dr. T. Horvat, dr. Fr. Jurtela. Okrajna posojilnica v Ormožu; 12 K prof. Ant. Kolarič; po 10 K: M. Brendič iz Rogoznice, odvetniška pisarna dr. Klasinc v Gradcu, Okrajna posojilnica v Ljutomeru in Al. Senčar; 8 K: dr. Anton Brumen in dr. Iv. Fermevc, dr. Jos. Komljanec in Fr. Toplak; 7 K Valentin Kajnih; po 5 K: Kaz. Bratkovič, Janez Možina, F. Pšunder, Fr. Segula in Janez Toman; 4 K: Al. Brendič, Lad. Jerše, Anton Jurca, Martin Koje, Fr. Lenart, dr. Sagadin, dr. Bela Stuhce, Lucij Selinšek, Pij Vakselj in Monsvet Zöhrer, duhovniki minoritskega reda; 8 K: Meško Ksaver in Avg. Jager; 2 K Fr. Koser; 1 K: Franc Germ, Zalika Muršec in Ivan Zmachev. Odbor izreka vsem p. n. darovateljem iskreno zahvalo in prosi daljnih prispevkov.

p Sv. Bolfenk pri Središču. Za prostovoljno požarno brambo Vitan pri Sv. Bolfenku so darovali naši sosednji kmetje v Stanetincih nabrano po Franc Kosu K 7-70, Pevce Mihaela 4 K.

p Sv. Lovrens v Slov. gor. Prihodnjo nedeljo, 25. februarja po prvem svetem opravilu se vrši v stari šoli shod K. Z. Govori poslanec Meško. Možje in mladeniči, pridite!

Ljutomerski okraj.

1 Ljutomer. Poročil se je tukaj dne 14. t. m. g. Fr. Skoliber, trgovec na Hajdini, z gđc. Lojziko Jurša iz Branoslavec. Gostija se je vršila v gostoljubni hiši g. Fr. Seršena. Pri tej priliki se je nabralo za dijaško kuhinjo v Mariboru 10 K 40 vin., za dijaško kuhinjo v Ptaju pa 6 K ter za Slov. Stražo 11 K. Vsem blagim darovalcem Bog plačaj! Novoporočencema mnogo sreče!

Veržej. Dne 14. t. m. si je stavbo našega Marjanišča ogledal provincial salezijanske družbe dr. P. Tirone v spremstvu ravnatelja dunajskega salezijanskega zavoda in gospoda salezijanca Al. Val. Kovačiča iz Ljubljane. Gospod provincial je bil s stavbo zelo zadovoljen, seveda v sedanjem obsegu še ne zadostuje za otvoritev zavoda. Prosimo rojake pomoči, da se to važno podjetje v najkrajšem času izvrši.

1 Gornja Radgona. Na shodu K. Z. dne 18. februarja je deželni odbornik Robič poročal o položaju v štajerskem deželnem zboru in nam navedel krivice, ki se gode nam Slovincem od nemško-liberalne večine štajerskega deželnega zbora. Povedal nam je, da so bili Nemci celo tako predrzni in so hoteli skleniti tak zborniški poslovni red, da bi Slovenci sploh ne mogli več z obstrukcijo ustaviti škodljivo delovanje nam nasprotno večine. Govor g. Robiča so volilci navdušeno odobraval in se vsi izrekli za opravičeno obstrukcijo. Govorila sta domačina Pelc in Lančič, nar kar se je zaključil lepi shod.

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. Že dolgo nismo doživeli tako zanimivega in nad vse veselega občnega zbora našega Bralnega društva kakor letos. Predsednik mladenič Franc Holc s prisrčnimi besedami pozdravi navzoče in se zahvali za tako veliko udeležbo. Pozorno smo poslušali poročila blagajnika, knjižničarja in tajnika. Blagajnik mladenič Janez Golnar je poročal, da je imelo društvo v pretečenem letu okoli 900 kron prometa. Knjižničar g. Janez Košar pove, da se je v zadnjih treh mesecih, od kar se je prenovila društvena knjižnica, v katero se je kupilo iz društvenega premoženja 52 novih knjig, prebralo blizu 500 knjig. Društvo je bilo naročeno na sledeče časnike: 4 iztise „Slov. Gospodarja“, 2 iztisa „Našega Doma“, 2 iztisa „Domoljuba“, 1 iztis „Straže“, 1 iztis „Občinske Uprave“, 1 iztis „Mira“, 1 iztis „Kmetovalca“ in 2 iztisa „Mladosti“, plačano vse iz društvenega premoženja. Društvo je dobivalo redno tudi „Slovenca“, katerega je plačeval č. g. duh. svetnik Iv. Kunce, ki je daroval Bralnemu društvu tudi vse, zadnji čas izišle zvezke ljudskih iger. Tajnik je poročal natanko o življenju in delovanju Bralnega društva, pokazal na delo odsekov, to je Dekliške in Mladeniške zveze in na požrtvovalno delo pevskega zbora ter njegovega vodje g. Val. Kocbeka. Posebno je opozoril poslušalce na tiho delo nekaterih članov in članic pri prireditvah Bralnega društva. Z vsklikom je bil voljen odbor in predsednik prejšnjega leta. Pri občnem zboru se je razvila vesela zabava, do katere je veliko pripomogel lepi in šaljivi smeholov. Naši neutrudljivi pevci so nas zabavali dolgo v noč.

1 Očeslavci. Ta občina je združena z davčno občino Stavešenci, kateri vodita skupno gospodarstvo, a v vsaki občini vladajo druge politične razmere: V Očeslavcih morajo iskati moža, katoliško-narodnega mišljenja od prve do zadnje hiše, a če najdeš odločnega, tega ne verujem. V Stavešcih je večina prebujeno in zavedno ljublivo. Od leta 1908 sem ima gospodarstvo v rokah nasprotna stranka, zato seveda ne sme nihče kaj pisati o teh gospodih v časnikih. Ta občina še popred ni bila nikdar v rokah nasprotnikov, a goraj omenjenega leta, ko se je še volilo ustmeno, je zapustil slovenske Stavešce Bratčkov cestar, katerega ime naj bo v črnem spominu, dokler ne popravi svojega greha. Padli smo z enim glasom, torej z njegovim. Pretekla je volilna doba in naskočili smo očeslavsko trdnjavo dne 1. julija 1911 in zmaga je bila naša. Nasprotniki v volilni komisiji pa so si dovolili nepostavnosti, ki so jih potem za ugovor porabili; na primer da je smel voliti sin za bolnega očeta itd. Namestnija je to volitev razveljavila. Dne 27. decembra 1911 se je vršila nova volitev, za katero so nasprotniki strastno agitirali. Pri tej volitvi so se godile nepravilnosti, da jim ni para. Niti volilnih legitimacij našim pristašem niso dostavili, zato smo padli v II. in III. razredu in zdaj smo vložili mi ugovor.

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo dne 25. svečana se vrši občni zbor podružnice Slovenske Straže v čitalnici tak j po večernicah. Stvar je važna, zato vabi k obilni udeležbi odbor.

Slovenjgraški okraj.

s Slov. Gradec. Ker se je pogrešal med okraji, ki so dobili podporo, tudi slovenjgraški okraj, je poslal poslanec dr. Verstovšek pred tremi tedni na novo pismeno vlogo na ministrstvo in bil zadnji teden osebno v notranjem in finančnem ministertvu, ki mu je dne 20. februarja javilo, da dobijo na njegovo posredovanje prizadete občine slovenjgraškega okraja 15.000 K podpore.

s Iz šoštanjske okolice. (Predpust v Šoštanju.) Hohenburgerjev „sistem“ se je te dni enkrat že hudo majal, tako, da sta ga morala dva moža podpirati. Temu pa ni bil toliko kriv spis poslanca Verstovškega, temveč dobra vinska kapljica. Natančneja pojasnila dobi občinstvo pri g. preiskovalnem sodniku dr. Schelleyu.

s Meža ob Dravi. Od katoliške vere je odpadel Frid. Riegler, asistent južne železnice na postaji Sp. Dravograd.

s Otiški vrh. Šnopsarski „Štajerc“ je začel tudi semkaj zahajati. Nek tujakšnji bajtler išče v njem učenosti. Morda bo tudi našel, kako se nekje mož in žena tepeta in sin pomaga. Gliha vkup štrih!

s Ribnica na Pohorju. V pojasnilo, ako se niste dobili od drugod, Vam sporočim to-le: Pod Veljko morajo železniški uradniki zavoljo tesnobe iskati stanovanj po krmah. Pri Luknjaru sta bila dva na hrani in stanovanju: Čeh Bondy in Slovence Rožman. Ta slednji je sedel neko nedeljo zvečer v gostilniški sobi pri eni mizi; pri drugi je bila nemškufarska družba, med njimi nek potovalni agent in učitelj. S ponočnim vlakom ob 22. uri se je pripeljal iz Marnberga nek drug učitelj. In sedaj se je pričelo. Ta zadnji je začel (in vsa družba mu je pomagala) zabavljati in prav zaničljivo zbadati (nalašč zavoljo Rožmana) „bin-diš Volk“, (slovenskih noč izgovarjati) in očitati take neslanosti, da je uradnika le dvignilo in je ta opozoril družbo, naj z zbadanjem poneha. Takrat pa je bil ogenj v strehi. Planili so proti njemu; stisnil je za svojo varnost droben pasek v svojo roko, in to so porabili posilnimci za popolen napad, češ, razorožimo ga, orožje ima itd. Na ta poziv ga stisnejo do sednje sobe in položijo po mizi ter ga gnetejo, davijo, praskajo, da je bilo joj. Vsled tega napada so prejeli plačilo celo od nemško-nacionalnega sodnika v Mariboru, in sicer: oba učitelja vsak po 10 K, kovač pa 3 dni zapora, agenta „niso mogli“ izslediti. Priziv učiteljev ni pomagal nič. To ni bil gostilniški „kraval“, ne slučaj. Na Rožmana so imeli vsi posilnimci hudo jezo, odkar je bil iz Spitala (zaradi ljudskega štetja) prestavljen pod Veljko. Že ob nastopu njegove službe so napravili pri Pupacherju protestni shod zoper Rožmana pod vodstvom brezniške kramarice, ki pa nič ne protestira, čeravno je protestantka, kadar nosijo Slovenci svetle krogee v njeno trgovino in krmo. Zaradi stanovskega ponosa je tudi češki gospod uradnik potegnil z g. Rožmanom. Obema je sedaj pokazala vrata sicer doslej Slovincem prijazna hotelirka Ljuknar. Žalosten Božič sta imela uradnika, a še bolj žalostno Novo leto: oba sta vandrała daleč na Tirolsko, namesto nju pa sta došla trda Nemca.

s Vuhred. Kmet blizu Vuhreda, zvest pristaš Kmečke zveze, ima od znotraj na hišnih vratih prilepljen oni članek iz „Gospodarskih Novic“, kdaj in za koga naj ima slovenski kmet pripravljeno palico. Sedaj pa si je izrezal iz „Slov. Gospodarja“ še ono, skoraj neverjetno poročilo, da so nam kmetom marenberški gospodje, ki jih tako negujemo in vedno ubogamo, iz gole nestrpnosti pregnali živinozdravnika. Tudi to govilo si je vrli Rihard pribil na svoja vrata. Posnemajte svojega tovariša, zlasti vi, obmejni slov. kmetje! Posebej si še zapišite ne le za ušesa, ampak globoko v srce, slučaj živinozdravnika za takrat, ko boste zopet volili okrajni zastop!

s Sv. Duh na Ostrem vrhu. V „Nar. Listu“ št. 5 se nek dobro znan dopisnik na grd način zaganja v našega, pri poštenih ljudeh zelo spoštovanega gospoda župnika. Bahato piše v svojem članku, kako se je rogal preč. gospodu župniku, namesto da bi bil pošteno plačal svoj opravičeni dolg. On si misli, da napravi bogve kaj pametnega in lepega, če v kaki liberalni cunji naznani svojo neotesanost nasproti preč. gospodu župniku. Tako postopanje vsak poštenjak z ogročenjem obsoja.

s Slovenjgradec. Občni zbor č. kr. kmetijske podružnice slovenjgraške se vrši dne 25. svečana t. l. ob 9. uri dopoldne v dvorani okr. zastopa v Slovenjgradu po običajnem dnevnem redu. Kmetje in prijatelji kmetijstva pridite polnoštevilno.

s Ribnica na Pohorju. Dne 3. marca se vrši posvetovanje najuplnejših mož o vodenjskih in drugih gospodarskih zadevah. Posvetovanje bo vodil posl. dr. Verstovšek.

s Sv. Andraž pri Velenju. V nedeljo dne 25. februarja se vrši po svetem opravilu shod S. K. Z. Poroča poslanec dr. Verstovšek.

Konjiški okraj.

k Konjice. Liberalna posojilnica v našem trgu bo s svojim postopanjem proti strankam izgubila še tisti ugled, ki ga je imela, odkar se je izvedelo, da je pri liberalni celjski Zvezi, ki bo najbrž mnogo izgubila pri propadli Glavni posojilnici v Ljubljani, od koder ne bodo več, kakor se govori, lepi metuljčki ti-sočaki nazaj pritrčali. Mi obžalujemo vse to, ker je v škodo ne samo združni misli, ampak tudi našemu slovenskemu, zlasti kmečkemu ljudstvu, katero je po veliki večini na naši strani. Da ljudje kljub Sepičevemu in Ogorečevemu bogastvu spričo teh dejstev

nimajo več pravega zaupanja, je umevno, zlasti še, če pride kmet, pa hoče svoj trdo zaslužen denar v-digniti, mu ga še-le čez en mesec ponujajo, pa čujte, brez obresti za celi mesec, med tem ko mora še preje na povelje g. ravnatelja sam tajnik iti vprašat kmeta, čemu potrebuje denar. Bodite torej gospodje pametni! Mi pa vas obžalujemo, ker vsega tega bi ne bilo treba, če bi si dali ob pravem času kaj dopovedati. Če vam bo prav, pa še drugokrat kaj, ker se nam zdi, da bi se radi zopet nekoliko prepirali, a mi imamo gradija več kot dovolj, pa smo le iz obzirnosti do skupnih slovenskih koristi molčali. Torej, kakor hočete, vojno ali mir?

k Zlče. V nedeljo, dne 18. t. m., mi je poslal prijatelj 6. številko letošnjega „Štajerca“. No, menda se me je zopet kdo privoščil, sem si mislil. Res najdem med dopisi prvega iz Konjic, kakor da bi bil dopisnik od tam, pa ga dobro poznam. Tudi se je izdal po izrazih radi „kraje“ in „naberna“, ki so ne-kje drugje doma in ne tam. (Ta dopisnik (posrednji ali neposrednji, ker je vseeno) namigava, kakor da bi bil jaz kriv, ako je kdo iz moj župnije v preiskavi radi „kraje“, z isto pravico menda, kakor bi se dolžilo katerega učitelja, da je on kriv, ako je kateri izmed njegovih učencev v preiskavi radi nenravnosti. Kot dokaz temu navaja „značilno“ dejstvo, da je bil obdolženec par dni prej v farovžu na furežu. Dopisnik menda hodi ponoči okoli hiš in gleda skozi okna ter cedi slino, kadar vidi, da se drugi „masti-je“. Da ima dopisnik priložnost, dobiti plačo za svojo resnicoljubnost, mu obljubljam takoj izplačati 1000 kron, ako dokaže, da je bil Jernej Robar letos ali sploh kedaj v farovžu na furežu. Ako pa tega ne stori, ga javno imenujem grdega lažnika, in javnost naj zopet sodi o znanem njegovem značaju in o vrednosti njegovih dopisov v „Štajercu“. — Jakob Kosar, župnik.

k Zlče. Tukajšnje Bralno društvo je priredilo dne 18. t. m. veselico z gledališko predstavo „Sv. Cita“ in „Kje je meja?“ Našim vrlim dekletom in mladeničem se prav iskreno zahvalimo za prijetno zabavo in lepo svotico, ki so jo zaslužili našemu Bralnemu društvu. Le naprej na tej poti!

k Zreče. Občni zbor podružnice društva Slov. Straža dne 18. t. m. se je obnesel izborno. Gospod Jurhar je obravnaval vzgojni namen društva. Predsednik Hren Igo, tajnik Skofič, blagajničarka Golčar, vsak je imel povedati kaj svojega. Sodelovali sta obe zvezi, mladeniška in dekliska. Govorili so: Hren R., Klančnik Katia, Winter Rozika. Za smeh sta skrbeli Kotnik Anton in Hribernik Fortunat. V igrokazu so razodevala spretnost: Golčar Julika, Klančnik Francica, Lamut Barbika, Marčič Tončka, Sadek Katia, Sadek Albin pa je vodil pevski zbor. — V zakonski stan sta stopila: Kračun Karol, posestnik v Gabrovljah; in Rožen Anica. Oče nevestin je odbornik pri cerkvi, občini, šoli in hiranilnici. Na gostiji je dobila Slovenska Straža 10 K 80 vin. podpore. Pri obeh hišah novoporočencev je „Slovenski Gospodar“ že stari gost. Naj spremlja sreča novi par!

Celjski okraj.

Celje. Dne 13. t. m. je stal pred tukajšnjimi porotniki Florijan Prah, živinotržec v Zagaju, obtožen uboja. Dne 23. oktobra lanskega leta je izzval pretep s Francem Sinko. Prah je bil toliko časa F. Sinka, da je ta vsled zadobljenih poškodb umrl. Obsojen je bil na tri leta ječe. — Dne 14., 15. in 16. t. m. so se imeli zagovarjati pred celjsko poroto člani Dušan Svetanovičeve tolpe, ki so ropali in kradli po sejmihi. Bili so štirje, in sicer: Gjuro Jovanovič, Mirko Jean, Sretan Colič in Ivan Milan Milanovič. Kradli in ropali so po Kranjskem, posebno pa na Spodnjem Štajerskem, Medjimurju na Hrvaškem. Končno so njih delovanje ustavili in jih izročili okrožni sod-niji v Celju. Bili so obsojeni Gjuro Jovanovič na sedem let, Mirko Jean na šest let, Sretan Colič na pet let ječe in Ivan Milan Milanovič na šest tednov zapora.

c Teharje. „Narodni List“ po svojem dopisniku hvali ustanovitev podružnice delavskega podpor-nega društva in nje velike koristi, katero se mi zdi kot kolkja liberalcev, katera bi naj jajca Sokolov iz-valila za preganjanje teharskih Orlov. Združeni nemčurčki in „svobodni Slovenci“ bodo iz golega so-vraštva do „črnih“ sploh pozabili društveno nalogo izvrševati, kar so že na dan ustanovljenja pokazali. Še na cesti gredočega „Orla“ je edini frakur te me-šane stranke ozmerjal za čuka. Ta olikanec pa je sploh jako znana oseba daleč na okrog. Več teh tak-spretnih lovcev za „nežni spol“ je na plesnem venčku se nadejalo plesalk iz Marijine družbe, kakor omenja dopisnik v „Nar. Listu“, z „baje.“ Pa s pričami se lahko dokaže, da nobene ni bilo na ple-su. Omenja prepoved č. g. kaplana. Ne poznate jih, hinavci, sodite pa sicer po svoji veljavi. Torej želi-mo vam „narodnim bojevnikom“ dosti uspeha, tekajte pridno za „občno korist“, ker še lahko mnogo koristite vašemu, za društvo nad vse vnetemu čevljarju Bu-čeju, ki se je že utrdil pri Roblekovihi plakatih do najvišje stopinje „na hlevih“, on vam bo že poplate popravljal. Lažnjivi dopisniki iz vaših vrst se pa le še oglasite! Nas veseli vaš pogum!

c Teharje. Izjava. Preveč časti bi izkazovali raznim dopisnikom, ki stresajo v „Narodnem Listu“ svojo modrost v publicah glede izobraževalnega dela v teharski župniji, ako bi jim hoteli odgovarjati. Ne-kaj pojasnila smo dolžni slovenski javnosti in pa v svarilo zavečnim in vernim Teharčanom. Naša žup-

nija je v narodnem oziru zelo ogrožen kraj, ki se težko ustavlja navalu nemškega kapitala in nemških šol (v Storah in v Celju). Le globoki vernosti in zavednosti našega ljudstva se je zahvaliti, da se tu biva Slovence in da je še ena občina v slovenskih rokah. Da bi se pritegnilo vse sloje in zlasti mladino, se je ustanovilo pred letom K. s. izobr. društvo s telovadnim odsekom, ki je imelo 160 udov in se je prebralo nad 970 knjig ter se je po prizadevanju udov posrečilo nad 70 iztisov „Slov. Gospodarja“ spraviti v našo župnijo. Društvo je ognjišče vseh, ki čutijo slovensko in krščansko in ki jim bije srce za rodno grudo. Le nekaterim, na prste jih preštejemo, ne diši katoliško društvo — vstop je vsem prost — in ti so po naročilu od zgoraj, menda za bodoče volitve v deželni in drž. zbor, ustanovili neko društvo, ki vabi ljudi v sredo trpinov itd. Človekoljubje, narodnost, izobrazba, lepe besede, a limanice samo za kaline. Kdo je pri nas naroden, to dosti bolje vedo dopisniki „Stajerca“ in nemških listov; kar se pa tiče narodnosti gotovih oseb, se je treba le spomniti preteklih občinskih volitev, ali pa počakati malo. Imamo v tem oziru prebride izkušnje. Pri nas zida le ta, kdo drži z vernim ljudstvom, in v katerem taboru je to, so pokazale zadnje državnozborske volitve. Z napadi na tukajšnje Slovence pa se le škoduje dobri stvari, in vsakdo, ki skuša cepiti naše moči, napeljuje vođa na posilnemški mlin, in je v narodnem oziru izdajica. Svet je naš boj za narodnost in vero in obžalujemo vse take napade. To je naš prvi in zadnji odgovor, ker nikakor nečemo škodovati dobri stvari s pričkanjem po časopisih, tem manj pa odgovarjati „Narodnemu Listu“. Naš boj za narodnost pri nas ni od včeraj, to si naj zapomnijo vsi mladi gospodje iz Celja. Ker se agitira od neke strani, kot bi našega društva več ne bilo, opozarjamo, da se naj nikdo ne da preslepiti, naj vstopi brez strahu v naše vrste in pomnoži s tem narodne delavce. Za K. slov. izobraževalno društvo: Jože Rebov, točasn predsednik.

c **Teharje.** Dne 18. t. m. je naše delavno društvo priredilo zopet lepo pustno veselico. Udeležba je bila lepa. Prvič je nastopil moški zbor telovadnega odseka, nad vse krasno pa je proizvajal ženski zbor pesmi: „Divja rožica“ in „Slovenskim mladencem“. Tudi „Rdeči nosovi“ in druga burka sta pripravili občinstvu mnogo pristranskega smeha in veselja. Upati je, da se naše slovensko ljudstvo še bolj oklene našega izobraževalnega društva.

c **Sv. Jurij** ob juž. žel. Liberalci okrog „Nar. Lista“ mislijo, da jim pšenica že gre v klasje, če čujejo praviti, da se naši odborniki okoliške občine za kako stvar pri sebi bolj resno pomenijo. A zastoj si manejo roke; kajti če je razprava v občinski hiši malo bolj živahna, je to veselo znamenje, da naši možje ne prihajajo samo kimat noter, ampak da želijo sodelovati pri gospodarstvu, ker se zavečajo svoje odgovornosti nasproti volilcem. O kakem razpore v stranki ni govora, tega bi radi le liberalci še pred volitvami. Ali poznamo te tičke in ljudstvo jih tudi pozna. Liberalci bi radi naredili odgovorne občinske moze, da je primeroma malo denarne podpore prišlo v našo občino. A o tem se bo govorila resna beseda potom poslancev z okrajnim glavarstvom, ki menda misli, da je ravno čez naša suha polja lani mana padala z neba. Tudi mi imamo hribovce in revne kočarje, a prošnje mnogih, katere je bilo županstvo predložilo, so bile odbite.

c **Šmarje** pri Jelšah. Dvakratna veselica kat. slovenskega izobraževalnega društva nam je pripravila veliko najboljših zabav. Pokazal se je vsestranski napredek. Fantje Mladeniške zveze so izvajali svoje vloge v igri „Mojstra Križnika“ v vseobčno zadovoljnost. Iz poročil občnega zbora se vidi istotako lep napredek. Srečolov nam je prinesel mnogo lepih dobrot. Tudi naši pevci kažejo kvalevreden napredek. Vsa hvala našim vrlim fantom! Ostanite zvesti, stanoviti, in napredovali boste, a množite se tudi po številu!

c **Sv. Peter** na Medv. selu. 29. jan. sta bila tu poročena Franc Kovačič, kmet iz Laš, navdušen pristaš S. K. Z., in Katarina Debelak, hčerka cerkvenega ključarja Sim. Debelaka iz Malih Roden, mnogoletna pridna cerkvena pevka. Na veseli gostiji so zbrali zavedni gostje 22 K 30 vin. za Slov. Stražo; na gostiji Jožefa Krumpak in Terzije Orač v Grličah pa se je nabralo 4 K za Slov. Stražo. Tako razumemo pri nas delo za obmejne Slovence. Pač posnemanja vreden vzgled. Naj bi ne bilo nobene slovenske gostije, na kateri bi se gostje ne spomnili Slov. Straže!

c **Sv. Peter** na Medvedovem selu. Dne 12. t. m. sta bila tukaj poročena Alojzij Zabav in Mar. Pelko. Na gostiji so zavedni gostje zbrali za „Slovensko Stražo“ K 11.30. Vsa čast rodoljubnim gostom in novoporočencema! — Zadnji nedeljo je imelo naše izobraževalno društvo kaj zanimiv, poučen in ob enem zabaven občni zbor. Obširneje poročamo o njem prihodnjič. — V nedeljo dne 25. t. m. bo porani maši v prostorih župnišča imel poučen govor o pomladanskih delih v vinogradu in v sadovnjaku potovalni učitelj Alojzij Pirstinger. Možje in mladeniči, pa tudi žene in dekleta, udeležite se v velikem številu tega poučnega shoda. Posebno še sta opozorjeni nanj udje kmetijske podružnice.

c **Sladka gora.** Ker smo že parkrat v „Slov. Gospodarju“ naše ljube nasprotnike malo podregali, zacvilili so v „Stajercu“, kakor če stopiš mački na rep. Kar nad č. g. župnika so se spravili, češ, da je on izvor vseh dopisov v „Slov. Gospodarju“. Ti duševni revčki v svoji kratki pameti ne pomislijo, da tudi mi priprosti ljudje znamo prijeti za pero, kar bo-

mo se naprej storili, ter te ljudi svetu postavili v pravo luč. Zanimivo bi bilo čitati njih imena, kar pa se prihranimo za prihodnjič. Danes povemo ter odločno izjavljamo, da g. župnik ni pisal nobenega drugega dopisa in tudi zanj ni vedel, razun onega v tretji številki „Slov. Gospodarja“, kjer se je s popolnim imenom podpisal, kar slavno uredništvo tudi lahko potrudi. (Potrjujemo! Ured. „Sl. Gosp.“) Ko boste iztaknili pravega dopisnika, dobite groš.

c **Sladka gora.** Par naših liberalčkov ima menda slabo vest glede občinskih računov, ker se zelo boje, da bi za iste kdo zvedel. Bojda njih želodec ne prenese, če je kak neodbornik slučajno v sejni dvorani navzoč. Moramo jih še poučiti, da so občinske seje javne.

c **Vojnik.** Tukaj smo imeli letos nenavadno veliko gostij; sami naši vrli somišljeniki so si poiskali družice. Vsem obilo sreče!

c **Parizlje.** Zvedel sem, da me neki meni dobro znani liberalni dopisniček napada v „Narodnem Listu.“ Podam mu samo to-le v pojasnilo: Dokler me ne bo v kakem katoliškem listu napadal, mu jaz ne bom odgovarjal; zakaj tak nekrščanski list, kakor je zgoraj omenjeni, mene še razžaliti ne more. Za napad podarim „Slovenski Straži“ 2 K. — Franc Prislán.

c **Novacerkev.** Glave in roke so si z nožmi razrezali fantje iz okolice Velikaravan pri gostiji Ignaca Koprivnika v Soteski, ko so mu prišli podoknico zapet. Glavni razgrajachi so bili čitatelji „Stajerca.“

c **Novacerkev.** G. občinskega tajnika Školleka vprašamo, je-li njemu znano, kdo je letos, in sploh, kdo odločuje pri naši občini, predno se imajo deliti podpore radi raznih uim, kakor sedaj za sušo.

c **Mozirje.** Veselica Izobraževalnega društva dne 18. februarja se je izvršno obnesla. Udeležba je bila povoljna. Razven domačinov je prišlo tudi lepo število sosedov. Diletantje so rešili izvršno svoje vloge. Med srečolovom in šaljivo pošto se je razvila živahna zabava, katero so spremljali tamburaši s svojimi strunami. Zato se izreka zahvala igralcem, tamburšem, pevcem in vsem, kateri so z dobroti ali že na drug način pomagali, da se je veselica tako izvršno obnesla.

c **Ljubija** pri Mozirju. Tukaj se je poročil dne 12. t. m. zvest pristaš K. Z., Anton Melave iz Lačje vasi, s Frančiško Janko z Ljubije. Obilo sreče!

c **Luče.** Dne 11. svečana je priredilo tukajšnje katoliško slovensko izobraževalno društvo igro „Trije tički“, katera se je prav dobro obnesla. Igrali so naši igralci prav izvršno. Ustregli so nam izvanredno. Tudi naš pevski zbor ni zaostal. Zapel je par živahnih pesmi. Ljudstva je bilo toliko, da je bila dvorana v novi šoli do zadnjega kotiča napolnjena. Vidi se, da so naši voditelji prav delavni in pri-ljubljani. Izrekamo vsem, ki so k lepemu vspehu kaj pripomogli, najsrčnejšo zahvalo.

c **Marija Nazaret.** Naše Katoliško slovensko izobraževalno društvo je priredilo v nedeljo, dne 18. februarja, pustno veselico. Gledalcev in lovecev sreče je bilo toliko, da se vsi prostora niso dobili. Vide-li smo na odru strahove v enoštejanki „Strahovi“, ki so jo igrala naša dekleta. Jako dobro so izpeljale vse svoje vloge. Fantje pa so izvalili veliko smeha z burko: „Začarana skrivnost“. Nazadnje smo pa lovili srečo pri srečolovu. — Od 11. do 16. februarja smo imeli tukaj duhovne vaje, ki sta jih vodila preč. gg. p. Alojzij Žužek in Janez Pristov iz družbe Jezusove. Udeležba je bila zelo obilna.

c **Sladkagora.** V nedeljo, 25. februarja ob treh popoldne priredi tukajšnje kat. izobraževalno društvo svoj občni zbor v kaplaniji. Na vsopredni je več zanimivih šoč. Ker nas počastijo razni govorniki kakor potovalni učitelj g. Pirstinger, ki govori o sadje- in vinoreji, in drugi, je upati od vseh, ki se le količkaj zanimajo za napredek obilne udeležbe.

Brežiški okraj.

b **Brežice.** Večerni vlak Zagreb—Zidanimost. „Slovenec“ poroča, da s 1. junijem začne voziti že toliko časa pričakovani večerni vlak iz Zagreba, ki bi do 7 ure dospel na Zidanimost.

b **Zakot** pri Brežicah. Dne 5. t. m. je Dekliška zveza Bogomila izgubila dve članici iz nase občine, ki sta bili isti dan poročeni; in sicer vneta in delavna predsednica Pepca Pečnik z Janezom Savnik iz Zverinjaka, njena tovarišica Frančiška Benja pa z Martinom Bratanič iz Bukoška, vsi člani Izobraževalnega društva. Dal Bog mladima paroma obilo sreče in blagoslova!

b **Dobje** pri Planini. Ne najdeš kmalu tako hudobnega in neumnega lažnjivca, kakor je dopisnik Stajerca iz Dobja. Že pred leti so mu naš gospod župnik ponnjali 1000 K, ako dokaže le eno svojih trditvev. Namesto da bi to storil in potem prišel po lepo sveto, ki bi mu prav prišla, pa naprej obrekuje. Pred leti je poslal ta lažnjivec lažnjivca v Gornjigrad, da bi izvedel o kakem „škandalčku“, lažnjivec pa je lažnjivca nalagal in ta se je še nekoliko zraven zlagal. Tako je nastala strašna zgodba o nestreljenem nočnem čuvaju Kolencu, katerega je z ženo in otroci pahnul nekdanji kaplan v nesrečo. To pretresa mozg in kosti vsakemu pristnemu liberalcu in štajercijancu. Ni čuda, da jim vera peša! Res pa je, da nočni čuvaj Kolenc v Gornjemgradu ni bil nikdar oženjen in ni imel nikakih otrok. Hinavec, pojdi v Gornjigrad! Če že hočeš v vsak kup gnoja vtakniti svoj nos, vprašaj tam kakega gospoda stanovskega tovariša moč nos, da išev prav mnogo zanimivega in vrhutega tudi resničnega. Potrudi se toraj vrli štajercijanec, sreča te čaka! Ali res ni nikogar v Gornjemgradu, ki bi hotel našemu čednemu štajercijancu pomagati, da zasuži 1.000 K?

b **Pilštanj.** Bil je to pač dan veselja, kakor ga že dolgo nismo doživeli. Naši fantje in dekleta so nam priredili v nedeljo, dne 11. t. m. nekaj prav veselih uric. Igra: „Svoje glavna Minka“ in burka: „Rdeči nosovi“ ste bili izbrani jako dobro. Igralci so se svoj vlog ne samo dobro naučili, ampak so se tudi dobro v nje zamislili. Veselo jih je bilo gledati, kako je vsak svojo vlogo pogodil v splošno zadovoljnost. Vmes so nas pa kratkočasili naši pevci. Reklismo, da so slavčki, pa se tudi nismo zmotili. Najbolj je ugajala pilštanska narodna himna: „Drnulje“. Ljudstva se je vse trlo, pa vendar smo bili vsi zadovoljni. Mladina ljuba, hvala ti! Le naprej po potu izobrazbe!

b **Brežice.** Podružnica „Zakot“ c. kr. štaj. Kmet. družbe priredi v nedeljo, 25. svečana ob 3. uri popoldne pri Volčaneku na brežiškem kolodvoru svoj občni zbor, pri katerem govori g. Jos. Zupancič, dežel. živinozdravnik v Zalcu o prvi pomoči pri boleli živini in o pravilnem ravnanju z njo. Pričakuje se obilne udeležbe.

b **Brežice.** Za „Slov. Stražo“ so zložili zavedni in domoljubni svatje na gostiji Savnik—Pečnik v Zakotu pri Brežicah 8 K, in na gostiji Bratanič—Savnik istotam K 11.20.

b **Kozje.** Gospodarsko bralno društvo v Kozjem ima v nedeljo, dne 25. svečana po večernicah v kaplaniji svoj občni zbor in ob enem shod, na katerem se bo govorilo o krščanski organizaciji in vzgoji mladine. Marsikatera dobra beseda se bo položila na srca starišev in mladine. Radi tega se ujudno vabijo, da se v obilnem številu udeležijo tega shoda.

Odbor.

Vestnik mlad. organizacije.

Hoče. Na Svečnico se je tukaj ustanovila Dekliška zveza. Pristopilo je 36 članic. Braunecker Uršula je prinesla pozdrave od Dekliške zveze pri Sv. Magdalen. Govorila sta tudi navdušeno Krebs M. in Čiček Mar. V odbor so izvoljene: Čiček Mar., predsednica; Babič Liza, podpredsednica; Hergout Tereza, tajnica; Krebs Marija, blagajničarka; Frangeš Genovefa, knjižničarka; v odboru so tudi: Sel Marija, Zohar Marija, Bregant Roza. Vsa poštena in zavedna dekleta v okrilje Dekliške zveze! Tukaj bo ognjišče prave izobrazbe in nedolžnega veselja.

Laški trg. Na Svečnico se je ustanovila v naši župniji Mladeniška in Dekliška Marijina družba. Kljub zelo slabemu vremenu je bila cerkev pri popoldanski službi božji natlačeno polna. V Marijino družbo je vstopilo 22 mladeničev in 85 mladenk. Med deljenjem svetinjih je cerkveni pevski zbor prepeval lepe Marijine pesmi. To je bil zares lep dan, poln duhovnega veselja, ki so nam ga priredili naš preč. g. nadžupnik, za kar jim bodi izrečena najpristronejša zahvala!

Najnovejše.

Cesar se je osebno udeležil včeraj slavnosti povodom demantne poroke nadvojvode Rajnerja in njegove soproge nadvojvodinje Marije. Cesar je popolnoma čil in zdrav.

Na Ogrskem bo prišlo, kakor poročajo listi, vendar do sporazuma med vlado in Košutovci. Radi tega bo nova brambena postava najbrž sprejeta. Le pristaši bivšega predsednika državnega zbora, Justa, hočejo brambeno predlogo obstruirati.

Dobova pri Brežicah. Javno zborovanje S. K. Z. se vrši v nedeljo, dne 25. t. m. dopoldne po prvem opravilu v hiši gospoda Furlana pri cerkvi. Poročal bo poslanec dr. Benkovič in drugi. Vsi na shod!

Družba sv. Viktorina v Mariboru vabi vse čč. gg. duhovnike na občni zbor, ki bo prihodnji četrtrek dne 29. svečana t. l. ob pol štirih popoldne v prostorih kat. delavskega društva v Mariboru, Flössergasse 4.

Živnerejski tečaj priredi živnerejska zadruga v Tolstem vrhu na Koroškem v gostilni Tolstovrške slatine dne 26. in 27. februarja.

Sv. Peter pri Mariboru. („Skala“). Zavoljo tridecne je ta mesec izpadel določen in napovedan sestanek dne 18. februarja. Vrši se pa prihodnjo nedeljo po večernicah v cerkveni hiši.

Črešnjevce. Na gostiji Koren Peratovi se je nabralo za Di-jaske kuhinjo v Mariboru K 10.50.

Ocene deželnih pridelkov.

Ime pridelka.	Gradec		Maribor		Celje		Ptuj		Ormož	
	K	v	K	v	K	v	K	v	K	v
Pšenica	12	50	11	50	13	—	11	—	11	25
Rž	10	75	10	—	10	50	10	—	10	75
Jčmen	10	75	10	—	11	—	11	—	9	—
Oves	11	67	10	—	11	—	11	—	9	50
Koruzna	10	50	11	—	10	—	10	—	9	50
Proso	8	75	10	—	11	—	9	50	12	—
Ajda	11	25	10	—	10	50	11	—	13	50
Sladko seno	8	5	8	25	8	—	8	80	8	50
Kislo	2	95	—	—	2	50	3	—	3	—
Slama	—	—	2	60	3	—	2	60	2	—
Fišola	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Grah	—	—	—	60	—	—	—	—	—	—
Leča	—	—	—	60	—	—	—	—	—	—
Krompir	—	—	—	08	—	—	—	—	—	—
Sir	—	—	—	40	—	—	—	—	—	—
Surovo maslo	—	—	—	2	50	—	—	—	—	—
Maalo	—	—	—	1	80	—	—	—	—	—
Speh, svež	—	—	—	1	70	—	—	—	—	—
Zelje, kislo	—	—	—	24	—	—	—	—	—	—
Repa, kisla	—	—	—	20	—	—	—	—	—	—
Mleko	—	—	—	22	—	—	—	—	—	—
Smetana, sladka	—	—	—	96	—	—	—	—	—	—
„ „ „ kisla	—	—	—	96	—	—	—	—	—	—
Zelje, 100 glav	—	—	—	3	50	—	—	—	—	—
Jasce, 1 kom.	—	—	—	08	—	—	—	—	—	—